

[Pernille Forchhammer]

Jeg vil håbe på, at vi, når nu debatten om skolestyrelsesloven om et par måneder falder til ro, får lejlighed til at diskutere formål og indhold med folkeskolen og i den forbindelse får lejlighed til at diskutere den prioritering af vores elevs fremtid og dermed af edb, der blev lagt op til, da man indgik det sidste folkeskoleforlig i 1984 eller 1985.

Og så vil jeg til slut bede undervisningsministeren om, at Folketingets Uddannelsesudvalg, når forhandlingerne med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening er afsluttet, får en redegørelse om, hvad ministeren har tænkt sig der skal ske med Landscentralen, så vi får mulighed for at debattere det på et lidt bredere og mere informativt grundlag end nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Reklame i lokal-tv m.v.).

Af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff).

(Fremsat 23/2 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helge Mortensen (S):

Endelig kommer vi til behandlingen af det forslag, som har været så længe undervejs. Det er et spørgsmål, vi tidligere har haft lejlighed til at drøfte, så jeg skal ikke komme nærmere ind på det, kun sige, at vi har samme udgangs-

punkt, som da vi i juni måned diskuterede reklamefinansiering for radioerne: vi accepterer, at vi, når der ikke er andre finansieringsmuligheder, søger at komme de aktiviteter med lokalradio og lokal-tv, vi har sat i gang, i møde med en reklamefinansiering.

Det var faktisk kun regeringen og Fremskridtspartiet, der forhindrede, at vi ikke allerede i juni måned fik tv-stationerne med sammen med radioerne i en finansieringsform.

Forslaget er desværre belastet af en række store og også interessante områder, som gør det svært at tro, at regeringens forslag om den 1. april 1989 som ikrafttrædelsesdato er ærligt ment. Jeg må sige, at der er overraskende mange ting her, også i forhold til det, der er bebudet: at der skulle ske en vis revision i forhold til TV 2 med dette lovforslag.

Jeg vil gerne sige med det samme, at jeg mener, at en række af de forslag, ministeren har fremsat, ikke kan hastes igennem, fordi de er ret brede i formuleringerne. Jeg skal komme ind på nogle enkelte af dem.

Der er lagt megen energi i at lave begrænsninger og regler for reklamer i lokal-tv. Hvis det nu var udtryk for, at regeringen finder, at der skal være mening med galskaben i denne forbindelse, ville det sådan set være helt fint. Men det er det ikke, for samtidig slår man portene op til en yderligere kommercialisering af TV 2.

Det er for os utroligt, at det er den samme regering, der har fremlagt en handlingsplan til afbureaukratisering, der faktisk også opbygger et nyt bureaukratisk organ til kontrol med reglerne på lokal-tv-området.

Jeg kan tilslutte mig princippet med blokkene, og at de gøres afhængige af de lokale produktioner og lokalt stof. Hvis regeringen ville have taget samme standpunkt vedrørende TV 2's reklamer, sådan at adgangen hertil stod i forhold til det, man producerede og sendte af danske programmer i TV 2, ville det unægtelig have pyntet på resultaterne.

Det er paradoksalt, at regeringen lægger så afgørende vægt på nødvendigheden af, at TV 2 skal have revideret sine reklameregler, for der er efter min opfattelse ikke tale om nogen konkurrence med det forslag, regeringen har fremsat. Det er efterhånden også kun regeringen ved hr. Rønholt og hr. Flemming Hansen, der citerer den undersøgelse fra Handelshøjskolen. Reklamerne har vist, at den er vildt overdrevet, og det er den også i forhold til lokal-tv.

[Helge Mortensen]

Nu skal lovgrundlaget for Danmarks Radio pludselig revideres. Det, der er afgørende for os i den sammenhæng, er, hvad regeringen mener med, at der skal laves nye aftaler om betalingen af sendestationer osv., og at det skal ske under hensyn til det samlede ministerområdes økonomi. Nu kan jeg se, at finansministeren er kommet til stede. Det er muligvis, fordi det her er et centralt punkt.

Hvis det betyder, at licensbetalerne skal til at betale en ekstra skat, en ekstra porto, til statskassen, kan jeg godt sige, at vi ikke kan være med. Vi mener, at forudsætningen er, at Danmarks Radio med licensmidlerne betaler, som de hele tiden har gjort, hvad det koster at bygge og drive de sendere, der skal transmittere, og ikke mere.

Med hensyn til sponsoreringsregler må jeg sige, at her kan vi ikke være med. Jeg synes i øvrigt, det er lidt uklogt, da der hverken i Markedsudvalget eller her i folketings salen i tirsdags var nogen interesse for at følge EF-direktivet på det område, at det er den væsentligste argumentation, ministeren har for at indføre sponsoreringsreglerne.

Den direkte årsag til, at vi går imod det, er, at det vil være totalt konkurrenceforvridende i forhold til Danmarks Radio, der skal betale for udsendelser, som TV 2 faktisk kan få gratis. Der er ingen danske penge at hente i det. Det er konkurrenceforvridning, som vi ikke vil være med til.

Jeg kan se, jeg ikke har mere taletid. En række bestemmelser om lokalradio og -tv vil jeg komme tilbage til i anden omgang.

Vores indstilling er, at vi gerne vil fremme gennemførelsen af den del af forslaget, der drejer sig om lokal-tv. Men vi mener, det er for tidligt med en revision på alle de andre områder. Det kan vente til den revision, der kommer i 1990-91, som blev forudsat ved lovens vedtagelse.

Connie Hedegaard (KF):

Med den hyppighed, Folketinget beskæftiger sig med de her spørgsmål, er det svært at komme med nogle markant nye ting.

Jeg skal derfor gøre det kort og sige til hr. Helge Mortensens indlæg, at det kan nu altså ikke lykkes Socialdemokratiet at få gjort sig selv til mere reklamevenlige i forhold til lokal-tv end f.eks. Det Konservative Folkeparti. Der-

til kender alle, der har beskæftiget sig med det her spørgsmål, også ude omkring, forhistorien i de senere mange år, ikke kun i forhold til debatten i sommer, for godt. Selv AIM's folk tror ikke på det.

For Det Konservative Folkeparti er det væsentligt, at vi nu får gennemført en liberalisering af TV 2's reklameregler. I modsætning til Socialdemokratiet er vi et parti, der har tillid til folks sunde dømmekraft. Derfor er vi ikke så nervøse for at få reklamer i tre blokke i stedet for i to blokke. At reklameprogrammer skulle have en speciel attraktion, har vi aldrig forstået. Det er vigtigt at fastholde blokkene, men vi vil gerne have, at de er kortere, så det her er et skridt i den rigtige retning.

Vi forstår ikke, hvorfor man ikke vil prøve at finansiere så meget som muligt af TV 2's udgifter ved reklamekroner i stedet for ved licenskroner. Vi må erkende, at når vi ønsker en alternativ, landsdækkende tv-kanal, der skal kunne konkurrere med Danmarks Radio, så er 2½ times sendetid ikke lige vilkår. Så vi har ikke noget imod, at den får tilført lidt flere kroner og dermed kan øge kvaliteten og dermed kan have, hvad der svarer til en almindelig sendeflade.

Hvad lokal-tv angår, har vi tidligere sagt, at vi synes, det er glædeligt, at vi nu finder en løsning på det her problem. Vi håber, at vi kan få det vedtaget, så det kan træde i kraft omkring 1. april 1989.

Vi vil i udvalget fra konservativ side meget gerne drøfte, om vi kan gøre forholdet mellem egenproduktion og den samlede sendeflade endnu tættere, således at man så stærkt som overhovedet muligt belønner dem, der virkelig producerer lokalt, og dem, der selv producerer. Det har aldrig været meningen med lokal-tv, at det skulle blive mere og mere professionelt, og at det skulle være network.

Må jeg sige, når hr. Helge Mortensen drager regeringens afbureaukratiseringsplan ind og siger, at vi da ikke skal lave for mange begrænsninger her, at sådan vil monopolister jo altid argumentere. Vi vil gerne have en anelse bureaukrati her for at undgå, at der kommer et network, der i realiteten udvikler sig til et landsdækkende TV 3.

Og så til det sidste om sponsorering. Vi synes, det er fint, at der nu åbnes for sponsormuligheder. Der er også nogle ting, vi vil kigge nærmere på i udvalget. Jeg forstår ikke hr. Hel-

[Connie Hedegaard]

ge Mortensens snak om, at danske penge ikke skulle kunne gå ind i sponsoring. Det forekommer da at være en udokumenteret påstand, al den stund vi faktisk ikke ved, hvor meget der vil være at hente på det område.

Vi håber på en hurtig udvalgsbehandling, og vi i Det Konservative Folkeparti er positive over for det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Nu har jeg både under behandlingen af Fremskridtspartiets lovforslag om reklamer i lokal-tv og i dag af fru Connie Hedegaards indlæg bemærket, at man prioriterer snakken om TV 2 væsentligt højere end snakken om reklamer i lokal-tv. Nu hedder lovforslaget jo i en parentes »Reklame i lokal-tv m.v.«. Jeg synes, fru Connie Hedegaard snakkede lidt rigeligt om »m.v.« og ikke så meget om »Reklame i lokal-tv«.

Mine konkrete spørgsmål til fru Connie Hedegaard er, spørgsmål 1: Hvordan er man nået frem til, at det præcis skal være 5 minutter pr. dag? Spørgsmål 2: Hvis en tv-station skal have en bare nogenlunde teknisk standard og bare nogenlunde kvalificerede medarbejdere, vil fru Connie Hedegaard så anslå, hvad sekundprisen bliver for de her 5 minutter? Det er jo sekundprisen, der er afgørende for, om den lokale isenkramforretning og den lokale købmand kan reklamere, eller om det her lovforslag rent faktisk betyder, at man stjæler nogle af de landsdækkende reklamekroner fra TV 2, og det kunne jeg forstå på fru Connie Hedegaard at hun ikke var interesseret i.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Fru Connie Hedegaard! Der er efter min opfattelse ingen dokumentation og heller intet erfaringsgrundlag for regeringens påstand om, at det skulle få disse afsmittende virkninger for TV 2.

Fru Connie Hedegaard siger, at ambitionerne er også, at de kunne tjene lidt flere penge og kunne lave nogle bedre programmer. Det er karakteristisk, at man hverken i forslaget eller i bemærkningerne nogetsteds strejfer TV 2's virkelige ressourceproblem, nemlig at man er ved at opbygge ikke én, men otte store tv-stationer

landet over, at amter og kommuner har været meget betalings- eller lånevillige over for disse projekter i forventning om, at der skulle komme midler fra licenspenge, formentlig fra reklamepenge på det her område. Det er et stort problem, som overhovedet ikke er berørt, og derfor er der en dobbelt bund i fremsættelsen af disse påstande.

Efter de regler, der bliver lavet her, må lokal-tv f.eks. ikke sælge sendetid til politiske, religiøse eller økonomiske organisationer – radioerne må godt gøre det – men det er til gengæld fortsat tilladt tv at modtage gaver og at sende de omtalte programmer. Nævnet skal så sidde og kontrollere, om de får pengene som gave, eller om de får dem som salg af sendetid. Det finder jeg faktisk er meget bureaukratisk indrettet, vil jeg sige til fru Connie Hedegaard.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Hvis jeg ellers har forstået hr. Helge Mortensen ret, synes jeg, at logikken mangler lidt. Man kan ikke på den ene side gå imod, at vi reviderer TV 2-loven nu ved at få indført en beskeden liberalisering af reklamereglerne, ud fra en argumentation om, at vi ikke har erfaringer nok, og på den anden side sætte spørgsmålstejn ved det helt grundlæggende i TV 2-loven, nemlig at der skal opbygges regionale tv-stationer.

Må jeg så sige til hr. Behnke, at når vi er lidt optaget af TV 2-delen af det her forslag, så er det, fordi vi faktisk opfatter, at det er dér, det egentlige politiske problem ligger med henblik på at skabe et flertal hurtigt. Vi har også forstået, at vi ikke rigtig kan regne med hr. Behnkes hjælp.

Vi behøver jo ikke, hver gang vi har en debat herinde i Folketinget, at lade, som om vi aldrig indbyrdes eller her i salen har diskuteret problemerne før. Det er en mærkelig mani, det dér med at starte alle debatter med Adam og Eva. Det synes jeg faktisk er tidsspilde.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Bortset fra fru Connie Hedegaards betragtninger om Adam og Eva fik jeg ikke svar på de spørgsmål, jeg stillede, nemlig hvordan man – punkt 1 – er nået frem til, at det præcis skal være 5 minutter, og – punkt 2 – om fru Connie He-

[Behnke]

degaard vil være så venlig at anslå sådan cirka sekundprisen for en almindelig lokal-tv-station, hvor man skal have bare rimeligt kvalificerede medarbejdere og et bare rimeligt kvalificeret udbud af teknisk udstyr. Hvad bliver sekundprisen, når man kun må sende reklamer i 5 minutter?

Det savner Folketinget og de lokale tv-stationer et svar på, fordi det er det, der bliver afgørende for, om de lokale handlende kan reklamere, eller om det kun bliver de store firmaer.

Ingerlise Koefoed (SF):

Man kan vel sige om det her forslag, at det, ud over at være præget af en hel masse små ændringer, som vi egentlig ikke havde ventet nu, og som vi nok kommer til at fordybe os en del i i udvalget, har to hovedformål.

Det ene er, at kommunikationsministeren har lovet de lokale tv-stationer, at de skal få mulighed for reklamefinansiering, men at kommunikationsministeren vel nærmest har fortrudt det, institutionen kommunikationsminister engang har lovet. Man er meget bange for, at de reklamepenge, som der ikke er nær så mange af, som man engang gik rundt og troede, skal gå fra TV 2 til lokal-tv.

Derfor skal der altså indføres en meget skarp begrænsning af reklamerne i lokal-tv, som sandsynligvis kommer til at betyde, at hvis lokal-tv-stationer ikke har andet at leve af end deres reklameindtægter, får de meget svært ved at overleve. De kan næsten ingen penge få. De må ikke længere sælge sendetid, samtidig med at TV 2 skal have lov til at sende sponsorerede udsendelser, og de skal ikke have nogen form for offentlig støtte. For mange af de lokal-tv-stationer, der endnu med stort besvær eksisterer, betyder denne lov sandsynligvis det, man kalder »dybt godnat«.

Det andet formål er på en eller anden måde at trække nogle flere reklamepenge til TV 2. Jeg tvivler meget på, at en spredning på tre blokke i stedet for to har nogen særlig betydning for det. Men det er da klart, at når man samtidig indfører sponsoreringsmuligheder, giver man i realiteten mange flere reklamemuligheder, end man vil være ved på papiret. Selv om sponsorering faktisk ser anderledes ud og måske er knap så påtrængende, er det dog en slags erhvervslivsmedvirken til programmet, en slags indvirken på programmet. Det er desuden, som hr. Helge

Mortensen sagde, endnu en form for konkurrenceforvriddning over for Danmarks Radio.

Jeg synes, at det er et lidt komisk forslag, som sætter sig imellem alle de stole, det nu er muligt at sætte sig imellem. Og jeg synes, det ville være mere ærligt, hvis kommunikationsministeren rent ud ville sige, at han ikke er spor interesseret i, at lokal-tv-stationerne skal overleve, eller sige, at han er meget interesseret i, at de skal overleve, men at han ikke vil give dem reklamepenge, men til gengæld vil søge at sikre deres overlevelse ved hjælp af en eller anden offentlig støtteordning, sådan som vi i SF sammen med Socialdemokratiet tit har foreslået det.

Og så synes jeg i øvrigt, at man skulle vente med at ændre på TV 2's reklameplaceringer, indtil TV 2-loven alligevel skal revideres om kort tid. Man kunne f.eks. sige til TV 2, at de kunne prøve, om de ikke kunne klare sig med den sendetid, det egentlig i lovgivningen var beregnet de skulle have, og med de reklamepenge, de så kunne få. Det havde de kunnet lige fra begyndelsen, tror jeg, hvis de ikke havde været så naive at tro, at de kunne lokke langt flere seere væk fra Danmarks Radio ved at placere nyhedsudsendelserne præcis oven i Danmarks Radios udsendelser. Det gik modsat.

Efter at man i ledelsen af TV 2 langsomt og modvilligt har ændret sin programpolitik, sin programlægning i hvert fald, er der kommet flere seere og dermed vel også mulighed for, at reklamepengene ikke svigter fuldstændig. Så kan man sige, at man derved er kommet til at genere de regionale nyhedsudsendelser betydeligt, og at man måske endnu en gang skulle overveje, om man ikke ligesom Sverige 2 kunne tænke sig at lægge sine nyhedsudsendelser klokken 21. Så generede det hverken Danmarks Radio eller de regionalstationer, som man jo siger at man gerne vil have til at fungere, men som ikke har det så nemt med storebror TV 2 derovre i Odense.

Sponsorering må vi, som vi tidligere har gjort, da det drejede sig om Danmarks Radio, afvise. Det er som sagt endnu en mulighed for at give erhvervslivet indflydelse på programlægningen i TV 2. Jeg er enig med hr. Helge Mortensen i, at det er lidt mærkeligt, at lige efter at alle sammen her har sagt, at de ikke ønsker at lave kulturpolitik i overensstemmelse med EF-direktiver, løber de langt forud for EF-direktivet og gør faktisk lige præcis det med

[Ingerlise Koefoed]

sponsorering, som EF-direktivet siges at ville pålægge medlemslandene at gøre.

Vi afviser altså lovforslaget. Vi finder det overflødigt. Vi finder, at det endnu en gang overlader alt for meget af bestemmelsen over TV 2's programlægning og over de små lokale tv-stationers mulighed – eller manglende mulighed – for at overleve til erhvervslivet.

Helge Sander (V):

Medieforslagene er jo kommet i en sand strøm hen over Folketingets bord igennem de sidste 4-5 år, og det vil de sikkert også komme i de næste 4-5-6-7 år; herom er der næppe tvivl. Dermed tilkendegiver jeg, at det, vi står med her i dag, helt afgjort ikke er endestationen, når vi skal tale om den endelige lovgivning for TV 2 og lokal-tv.

Men på det stadium, hvor vi er nu, må jeg sige, at vi er tilfredse med det lovforslag, der er blevet udarbejdet. Det rummer mulighed for reklame i lokal-tv, et ønske, Venstre har haft hele tiden, fordi vi føler, at vi i videst muligt omfang bør sidestille de elektroniske og de trykte medier. Men samtidig må vi også erkende, at der er en del begrænsninger i lokal-tv-reklammernes muligheder, og det er ikke nogen hemmelighed, at det føler vi er relevant, da vi ikke kan indføre reklame i lokal-tv, uden at vi tager hensyn til TV 2.

I øvrigt føler vi også, at det er meget, meget afgørende, at vi sørger for at opprioritere det lokale i forbindelse med lokal-tv, og det gør vi i denne forbindelse ved at sige, at det er med til at bestemme, i hvilket omfang man kan have reklamer.

Ligeledes er vi også bange for network ud fra den betragtning, at hvis det er således, at man har mulighed for at binde flere stationer sammen, der giver et landsdækkende alternativ, får vi automatisk et alternativ primært til TV 2, og det kan ikke være rimeligt. Når vi netop har indført et TV 2 og samtidig et lokal-tv, må det være lokal-tv, der har det lokale islæt.

Vi siger nu ja til lokal-tv-reklame, samtidig med at vi føler, det er nødvendigt at revidere TV 2-loven. Vi er tilfredse med, at vi nu får tre blokke i aftenfladen frem for de nuværende to. Vi havde måske gerne set, at det var blevet udvidet yderligere, således at man kunne have spredt reklametiden ud over året, således at man havde flere minutter til rådighed på de tider, hvor

der er den største efterspørgsel, og så færre minutter i sommertiden, men f.eks. således, at man totalt, når året er gået, var nået op på det samme antal minutter. I denne omgang fastholder vi altså de ti minutter, blot delt ud på tre blokke.

Med hensyn til regionerne er vi tilfredse med, at vi nu får udvidet repræsentanter fra en til to, og således at bestyrelsen i alt kommer til at bestå af syv medlemmer, der alle har stemmeret. Samtidig skal vi dog sige, at vi omkring de regionale TV 2-stationer nok er lidt betænkelige ved de prestigebyggerier, vi møder rundt omkring. Vi er lidt bange for, at man måske bruger for mange af de sparsomme midler til at få opført nogle flotte bygninger i stedet for at få noget indhold i dem. Det er regionernes opgave, men jeg må sige, at vi har set betænkelige eksempler.

TV 2 er flagskibet i det nye mediebillede, men det ændrer ikke ved, at vi også er glade for TV 1, som vi føler bliver bedre og bedre i den konkurrencesituation, der er opstået. Alt i alt har vi vel overordnet opnået det, vi gerne ville, da vi indførte TV 2, nemlig at vi dermed fik et bolværk mod alle de udenlandske stationer. Når vi kan sige det med en vis stolthed, er det, fordi vi igen i går fik nye opgørelser, der viser, at danskerne nu bruger 96 pct. og ikke som i sidste uge 94 pct. af den tid, de ser tv, på TV 1 og TV 2. Det synes vi er meget, meget tilfredsstillende.

Om TV 1 vil jeg gerne sige, at selv om vi i vores iver efter at lovgive om TV 2 og som følge deraf også taler meget om TV 2 fra denne talerstol, er vi meget tilfredse med den indsats, der gøres i Danmarks Radio for at opnå en række besparelser og få større effektivisering. I hvert fald er det vigtigt, at vi ikke hele tiden kun sørger for at forbedre TV 2, men også giver TV 1 mulighed for at være den konkurrent til TV 2, som meningen var. For at give Danmarks Radio mulighed for bedre at kunne planlægge og tilrettelægge over en længere periode burde man måske fastsætte licensen længere ud i fremtiden, end tilfældet er nu. Det har været lidt utilfredsstillende arbejdsbetingelser, når vi er kommet så sent frem med licensfastsættelsen, som tilfældet f.eks. har været i år. Så vi ser meget gerne, at det bliver over en flerårig periode.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Det var hr. Helge Sanders betragtninger om network, jeg godt kunne tænke mig at få lidt uddybet, fordi det har slået mig lidt, at der tidligere har været en klar formulering – og som jeg mener er den rigtige – af, hvad network er. Det er denne, skal vi sige sammenkædning og samtidige udsendelser af stof, der netop giver det alternativet til, at det kan blive landsdækkende.

Men hvad med de regionale områder? Vi har jo også et mønster navnlig på radiostationerne, hvor man bliver mere og mere regionale i stedet for lokale ved, at man har network. Det er et meget direkte network, der allerede eksisterer – det nationale eksisterer jo ikke endnu.

Så vil jeg spørge, om dette network-samarbejde skal forhindre, at lokalmedierne kan samarbejde om f.eks. oplysninger, som Venstres Pressebureau udsender til Venstrepressen eksempelvis. Er det det, der ligger i, at det lige pludselig ikke længere bare hedder network, men network-samarbejde? Det vil jeg gerne spørge hr. Helge Sander om.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det er et spørgsmål til hr. Helge Sander. Det er en gentagelse af det spørgsmål, jeg stillede to gange til den konservative ordfører uden at få svar. Jeg går ud fra, at man i regeringspartierne har gjort sig nogle overvejelser på det tidspunkt, hvor man har fastsat reklamesendetiden til maksimalt fem minutter. Derfor vil jeg bede Venstres ordfører, hr. Helge Sander, redegøre for, hvordan man er nået frem til de 5 minutter, og for, hvilken sekundpris det bliver for sådan en rimeligt stor lokal-tv-station med et seriøst antal medarbejdere og et seriøst sendeudstyr. Man må da have gjort sig nogle overvejelser, eftersom man i lovforslaget har skrevet 5 minutter.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Til hr. Helge Mortensen vedrørende network er det så vidt mig bekendt på radiosiden yderst beskedent, hvad der foregår. I hvert fald er de eksempler, jeg er bekendt med, af strengt lokal art, hvor der er givet nogle beskedne muligheder. Hvis der foregår andre, er det mig ube-

kendt. Jeg ser i hvert fald slet ikke noget problem her, men dér, hvor vi er opmærksomme på problemet, er, som hr. Helge Mortensen selv er inde på, hvis man får en sammenkædning af en række landsdækkende stationer, som i deres helhed kan være et troværdigt alternativ til TV 2. Når jeg nævner TV 2 udtrykkeligt i denne forbindelse, er det, fordi jeg godt kan se, at man på den måde kunne komme til at underbyde på reklamemarkedet, således at vi fjernede det økonomiske grundlag for TV 2. Det er vores hovedsigte med det.

Når vi så taler om network-samarbejde, må jeg tilstå, at jeg knap nok er klar over, hvad det er, hr. Helge Mortensen tænker på.

Til hr. Behnke om fastsættelsen af de 5 minutter. Dengang vi vedtog TV 2-loven, var det heller ikke Folketinget, der fastsatte reklameprisen for de enkelte blokke og de bestemte tidspunkter, der skulle sendes. Det kan vi lige så lidt gøre her, ja, vi kan i endnu mindre omfang fastsætte prisen på de enkelte stationers sekund- eller minutsatser. Det er ganske umuligt, fordi de dækker forskelligt og har forskellige forudsætninger. Hvis vi f.eks. tager nogle af hr. Helge Mortensens stationer, vil jeg gå ud fra, at så er reklamedelen en beskedent del, hvorimod der måske er andre, der har en større del som indtægter fra medlemmer og slige andre ting. Det er ikke således, at der står, at man kun må have reklameindtægter.

Så jeg mener, det er et ganske umuligt spørgsmål at besvare, og jeg mener heller ikke, det er vores opgave.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Bare for at give hr. Helge Sander den oplysning, at jeg har ikke nogen stationer. Det lyder, som om der ligger en hel stribe af dem. Jeg er i al beskedenhed formand for et andelsselskab, der har drift af en fjernsynsstation.

Behnke (FP):

Selv om jeg tidligere under debatten kunne forstå på fru Connie Hedegaard, at man ikke skulle starte enhver debat med at straffe Adam og Eva, vil jeg gerne fastslå to ting, måske mest af hensyn til ministeren:

Punkt 1: Fremskridtspartiet er tilhænger af, at lokalt tv skal have så fri en adgang som overhovedet muligt til at finansiere deres sendeflader ved hjælp af reklamer.

[Behnke]

Punkt 2: Hvis ministeren tæller op i folketingsalen, vil ministeren kunne konstatere, at der i øjeblikket faktisk er et flertal imod TV 2. De partier, der i sin tid stemte imod TV 2, udgør i dag et flertal i Folketinget. Min bemærkning skal ses i det lys.

Jeg vil starte med § 1 – det er altid et godt sted – under spørgsmålet om, hvorvidt fællesantenne- og kabelanlæg skal tvinges til, for det gør man i stk. 2, at distribuere fjernsynsprogrammer fra de lokale tv-stationer, som man nu måtte forvente der kommer. Vi synes, det er en meget betænkelig tvang, man lægger på fællesantenneforeningerne, eftersom en by mageligt kan få indtil flere, og inden for et fællesantenneanlæg kan man mageligt få indtil flere, måske endda mange lokale tv-stationer. Det håber vi i hvert fald der kommer, og dér kan det jo unægtelig være noget af en omkostning, hvis fællesantenneanlæggene, hver gang der opstår en ny station, der måske så sender i kortere eller længere tid, så automatisk skal distribuere udsendelserne.

Så vil vi gerne tage fat på spørgsmålet om de 5 minutter, for vi mener faktisk, at det er hele nøglen til, om dette er realistisk eller ej. Nu er det jo tit Fremskridtspartiet, der bliver beskyldt for ikke at være realistisk, når vi kommer med lovforslag. Jeg mener, regeringen er alt andet end realistisk, når man nævner de 5 minutter. Hvis jeg sådan sporadisk skal gå tilbage, har man fra regeringen argumenteret for, at man vil sikre sig, at TV 2 fortsat kan få reklameindtægter. Det må jo betyde, at man gerne vil have de store chokoladefirmaer og sæbefirmaer, og hvem det ellers er, der må reklamere – for der er jo en masse, der ikke må reklamere – men dem, der må reklamere, til at fortsætte med at reklamere i TV 2.

Ønsket måtte egentlig være, at det var de lokale handlende, den lokale købmand, den lokale isenkræmmer, den lokale tøjbutik, der får adgang til at reklamere i lokal-tv. Men hvis de på deres budget skal finde penge til at reklamere her, så skal sekundprisen være så lav som muligt. Sekundprisen er afhængig af, hvor mange minutter man må sende reklamer, fordi de minutter, man må sende reklamer, skal finansiere hele stationen eller i hvert fald størsteparten af stationens udgifter.

Det er det, der er kernepunktet i det. Med de 5 minutter kan det ikke lade sig gøre at finansi-

ere en lokal tv-station, uden at priserne pr. sekund bliver så høje, at ingen af de lokale handlende har en chance for at være med.

Mit spørgsmål til ministeren er så, hvorfor man ikke vil give den samme grad af frihed, som man gjorde, da man lavede reklamer i lokale radioer. Hvorfor kan man ikke lave 10 pct. og så give væsentlig flere tilladelser?

Vi synes, der mangler noget om kommerciel sponsorship. Hvorfor må man ikke sende udsendelser, hvor der er sponsor på, hvorfor er det fortsat kun idrætsforeninger og den slags, der f.eks. må arrangere bankospil, og hvad med hele spørgsmålet om de gaver, der kommer ind til disse bankospil? Det var noget af det, der virkelig var en grundig diskussion om i forbindelse med lokalradiolovgivningen og reklamer i lokalradioer, men her har man skøjet hen over det. Det er nogle af de problemer, der opstår, når dette skal føres ud i det virkelige liv.

Jeg kan heller ikke forstå, hvorfor f.eks. de politiske partier ikke længere må sende. Det har de jo i et vist omfang været berettigede til hidtil, uden at jeg af den grund tror, at der er nogen, der har taget skade af det.

Jeg vil gerne tage fat i bemærkningerne til § 4, nemlig spørgsmålet om, at man så at sige skal have en snabel ned i Danmarks Radios kasse. Det er noget, vi under ingen omstændigheder vil være med til, på samme måde som vi tidligere i Finansudvalget har været med til at sige nej til, at man skulle hente pengene ud af Danmarks Radios fond til finansiering af TV 2. Nu er det ikke kun finansiering af TV 2, men nærmest finansiering af hele ministeriet, og det vil vi under ingen omstændigheder være med til.

Når jeg nævner de ting, vi under ingen omstændigheder vil være med til, er der mange flere. Det vil man mærke, når dette lovforslag kommer til udvalgsbehandling. Her vil vi forsøge at manifestere det flertal, der er i Folketinget mod TV 2, og det flertal vil vi forsøge at få med til at dele dette lovforslag, så vi tager en del, der handler om lokal-tv-reklamer, hvorefter regeringen selv må om, om den kan finde et flertal et sted i folketingsalen for at få ændringer i TV 2-lovgivningen. Vi kommer i hvert fald ikke til at medvirke til det.

Marianne Jelved (RV):

Reklamer i lokal-tv udgjorde en stor del af den diskussion, vi havde i forrige folketings-

[Marianne Jelved]

samling. Da vi lavede betækningsbidrag i juni 1988, var det klart – og det drøftede vi jo også under Fremskridtspartiets forslag for ikke så længe siden – at der var en sammenkobling mellem tilladelse til reklamer i lokal-tv og revision af loven om TV 2. Jeg har jo fået mange skældud omkring denne sag, bl.a. også af Fremskridtspartiet, for aftalebrud osv. osv. i forbindelse med tidspunktet for fremsættelse af lovforslag om reklamer i lokal-tv. Fremskridtspartiet har henvist meget nøje og grundigt til betækningsbidraget. Jeg har erkendt, at vi har været lidt sent ude fra regeringen på dette punkt, og beklaget det.

Nu forstår jeg, at hr. Behnke mener, at aftalen i betækningsbidragets form gælder de ting, som Fremskridtspartiet er interesseret i, men ikke de ting, vi andre er interesserede i. Det har været vigtigt for os, når vi har talt lokal-tv, at sikre, at vi fik en konstruktion, der gjorde, at lokal-tv var et lokalt medium, og derfor findes koblingen mellem andelen af reklametiden til andelen af den lokale egenproduktion.

Der er mange forskellige forestillinger om, hvor mange reklamemidler der er til rådighed i dette samfund, og hvor de kanaliseres hen, og der er mange formodninger og overvejelser om, hvorvidt reklamer i lokal-tv får en konkurrenceeffekt, der gør, at TV 2 har vanskeligt ved at nå de budgetterede skøn, der er for reklameindtægten for TV 2. Derfor har Det Radikale Venstre accepteret den ændring i TV 2's reklameblokke, som fremgår af forslaget.

Vi synes i øvrigt, at det må have stået klart for enhver herinde, at revision af TV 2 kunne forventes i denne sammenhæng. Derfor undrer det mig, at der er så meget uvilje til at tage de relativt få ændringer, der ligger i forslaget, op. Jeg synes f.eks., at det er vigtigt, at vi får den revision af TV 2's bestyrelse, som der er lagt op til.

Regional-tv er et vigtigt element i hele tv-strukturen i Danmark set fra vores side. Det er faktisk de overvejelser, vi gør os om indtægtsforhold osv., men det har intet at gøre med TV 2, at der er budgetproblemer eller den slags ting, som hr. Helge Mortensen antydede. Det har ikke noget at gøre med, at regional-tv's opbygning får større vægt eller bruger flere penge. Der har hele tiden været regnet med, at de tv-indtægter, der er på vej til TV 2, stort set også svarer til dem, man havde forventet.

Jeg skal slutte med at sige, at vi er indstillet på at medvirke til en meget hurtig udvalgsbehandling, også fordi vi føler os ansvarlige for, at der kommer en afgørelse ret hurtigt. Jeg vil gerne appellere til, at man behandler TV 2-revisionen og lokal-tv sammen, for det har hele tiden været meningen.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg fornemmede så småt en vis forargelse hos fru Marianne Jelved over, at ifølge fru Marianne Jelveds udsagn skulle Fremskridtspartiet nu ikke længere været parat til at overholde det forlig, der blev indgået den 24. juni 1988. Det forlig er for længst brudt, og det har regeringen brudt, fordi vi for længst har passeret den dato, der hedder den 1. marts, og der stadig væk ikke er tilladelse til reklamer i lokal-tv. Det var en meget fin og klar forudsætning, hvad fru Marianne Jelved også kundgjorde herfra. Det forlig er for længst brudt, og Fremskridtspartiet føler sig overhovedet ikke forpligtet af teksten. Hvis det endelig var, når der står ordet revision af TV 2-lovgivningen – det er jo unægtelig en bred formulering – den er så bred, at vi lagde i den, at man skulle have en langt højere grad af reklamefinansiering på TV 2, ingen tvangslicenspenge osv. Jeg kan forstå på fru Marianne Jelved, at der lå noget helt andet i den.

Man har også i dette lovforslag taget spørgsmålet op om, hvorvidt ministeriet skal have en snabel, nærmest en permanent snabel i Danmarks Radios kasse, og det var der heller ikke noget forlig om den 24. juni 1988. Det forlig er altså for længst sprængt, og det er regeringen, der har sprængt det. Derfor står Fremskridtspartiets 16 mandater til rådighed for nu hurtigt muligt at få flest mulige reklamer i lokal-tv og ikke noget som helst andet. Alt det om TV 2-revisionen er regeringens problem, om den kan få det igennem.

Marianne Jelved (RV):

Det var et fortolkningsspørgsmål, om regeringen brød et forlig eller ej, fordi det, jeg hæftede mig ved, og det, der var det væsentlige i betækningsbidraget, som jeg har læst det, og det har jeg gjort rede for tidligere, var, at der stod, »at der skulle være en lovmæssig afklaring inden den 1. marts«. Det var der.

Bollmann (CD):

Da vor ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne redegøre for vor stilling til lovforslaget.

Overskriften kunne egentlig godt lyde: »Bedre sent end aldrig«. Jeg skal ikke genoptage debatten fra for nylig, men regeringen havde lovet lokal-tv-stationer sidste år, at vi skulle have været færdig noget før. Det må vel medføre en pligt for alle til at gennemføre loven nu hurtigst muligt.

Jeg vil sige, at hvis det forhold, at lovforslaget både har bestemmelser for lokal-tv og TV 2 med, betyder en forsinkelse, er vi villige til at støtte en deling af lovforslaget. Men vi har ingen indholdsproblemer med nogen af delene, så derfor vil vi ikke anbefale en deling.

Vi er tilfreds med, at det bliver slået fast, at lokal-tv er lokal-tv. Jeg mener, at det er en misforståelse, at man gennem et alt for tæt samarbejde mellem en række stationer landet over i praksis får en helt ny struktur og i hvert fald en anden end den, Folketinget har vedtaget.

Vi har set, at der har været problemer på radiosiden, og vi føler, at det har knebet med at give, hvad skal vi sige, lokalstationerne virkelig lokalt indhold, og vi synes ikke, at samme misforståelse skal ske på tv-siden.

Hvis det giver problemer i længden, er det da et spørgsmål, om vi overhovedet skal genoverveje hele opbygningen af TV 2. Men så er det vel noget, der skal ske temmelig hurtigt, for etableringen er langt fremme.

Vi synes i hvert fald under alle omstændigheder, det er vigtigt, at lokal-tv's opgaver præciseres, og det er da også det, der sker i forslaget.

Jeg har lige en bemærkning om, at folketingsmedlemmer efter forslaget ikke kan sidde i de regionale bestyrelser, og det er noget, vi er imod. Vi har også været imod, at medlemmerne ikke kan sidde i centrale bestyrelser. Det tror jeg man er klar over, så vi synes, vores holdning er logisk. Vi forstår faktisk stadig væk ikke, at mennesker i Danmark, der har det største folkelige bevis på, at de kan vælges til noget, skal være pariaer i den sammenhæng. Vi synes, det er at nedvurdere selve folkestyret.

Vi støtter tanken om sponsorerede programmer både i TV 2 og for så vidt også i Danmarks Radio. Vi synes, det er i orden, bl.a. fordi vi har tillid til, at stationernes ledelse stadig vil satse på kvalitet, på alsidighed og på seerønsker.

Hvis det stadig er udsendelsernes indhold, der afgør, om de kommer med, om de bliver sendt, kan vi ikke se noget galt i den konstruktion eller i den støtteform. Jeg kan faktisk understrege, at vi har tillid til ledelserne.

Så er der selvfølgelig det, der startede det hele, nemlig reklamerne i lokal-tv. Det støtter vi, ligesom vi støtter en liberalisering af reglerne, der sker i forhold til TV 2. Selv om det er lempeligere regler, ville vi slet ikke have haft noget imod, at der havde været total frihed på området.

Vi tror nemlig, at misbrug af reklamer straffer sig selv. Sender man for mange, er der ingen seere, og så falder reklameantallet selvfølgelig også.

Vi kan altså ikke se, at der er så mange bindinger, der er nødvendige, selv om vi stadig er skeptiske over for, om forbudet mod politisk reklame kan overholdes. Når vi kommer ned i de lokale stationer, tror vi, det kan give problemer. De politiske partier er klart udelukket, men jeg vil da gerne spørge, om det også gælder f.eks. fagbevægelsen, miljøorganisationer osv.? Der er mange af dem, der er nøjagtig lige så pågående i deres politiske budskaber som de politiske partier, så derfor kunne man godt overveje, hvor langt man skal gå dér. Jeg tror faktisk, at der på lokalt niveau vil komme en del sager og en del grænsetilfælde.

Som det forhåbentlig er fremgået, ser vi positivt på forslaget. Vi vil gøre vort til, at det kan komme igennem udvalget hurtigst muligt, så vi på den måde kan være med til at gøre den skade god igen, som regeringens forsinkelser har medført på de lokale stationer.

Lysholm Christensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti erklærer sig positivt over for forslaget, kan jeg lige så godt starte med at sige. Nu mener vi, at tiden er inde til, at vi får disse regler for reklamer i lokal-tv på plads. Vi ønsker ikke at afskære de decentrale stationer fra reklamekroner på bekostning af TV 2.

Med hensyn til programmerne i de lokale tv-stationer er det også vores tydelige ønske, at egenproduktionen skal styrkes. Derfor noterer vi os også med glæde, at der er nogle regler om det i det foreliggende lovforslag, men vi savner egentlig en lille ting dér, som måske kunne være med til at styrke egenproduktionen, og det

[Lysholm Christensen]

er, om man kunne placere reklameblokkene i forbindelse med egenproduktion, gøre det til en betingelse, at reklameblokkene netop skulle sendes i forbindelse med denne lokale produktion. Det er en ting, som vi vil være opmærksom på under udvalgsarbejdet.

Når det gælder spørgsmålet om sponsoring, har vi tidligere erklæret os positive over for dette, når det kan ske efter nogle nærmere fastsatte regler og vilkår. Det, der er nævnt i lovforslaget, ser rimeligt ud. Derfor har jeg ikke yderligere kommentarer til det.

Jeg skal i øvrigt blot tilkendegive, at vi positivt og hurtigt vil medvirke til en udvalgsbehandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

Både hr. Behnke og hr. Bollmann nævnte noget om de politiske partiers muligheder i lokal-tv, som får mig til at stille det, der vistnok hedder et opklarende spørgsmål: Sådan som jeg har læst lovgivningen, vil det for fremtiden ikke være muligt at sælge sendetid til politiske partier, der ønsker at lave udsendelser. Sådan som jeg også har læst det – og det er det, jeg gerne vil vide om jeg har læst forkert – er der ikke noget i vejen for, at man kan have politiske udsendelser, politiske diskussioner osv. i lokale tv-stationer. Det vil jeg gerne bede ministeren om at svare på heroppefra, og hvis det ikke er muligt nu, så svare på det i udvalget.

Det er ret væsentligt for os, synes jeg, at vide, om man vil lukke de politiske partier helt ude fra de lokale stationer, undtagen hvis de selv er medejere af dem, eller om der som sædvanligt vil være mulighed for en fri politisk debat, som man bare ikke kan købe sig til, men som man kan få adgang til igennem de lokale tv-stationer.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg takker for de faldne bemærkninger og navnlig for de bemærkninger, der utilslørt giver tilslutning til lovforslaget.

Jeg finder ikke, at der nu længere er grundlag for at drøfte tempoet eller ikketoet. Det mener jeg vi drøftede forleden, og jeg mener ikke, der er mere at sige om sagen, vel at mærke, hvad angår tempoet indtil nu.

Jeg vil gerne sige lidt om tempoet fra i dag og fremefter affødt af en række bemærkninger fra

ordførerne, nemlig om vi nu kan få dette klaret rimelig hurtigt, og navnlig om regeringen ikke har fyldt for meget på lovforslaget, og er det nu ikke en ny metode til at forhindre en hurtig vedtagelse?

Jeg vil gerne understrege, at regeringen ønsker lovforslaget vedtaget hurtigt. Jeg mener heller ikke, det er rigtigt at sige, at der nu er fyldt så mange vanskelige ting på lovforslaget, at det vil være svært at nå en vedtagelse hurtigt. Jeg takker for de bemærkninger, der er faldet fra så godt som alle partier i retning af, at vi nu så hurtigt som muligt får tilendebragt udvalgsbehandlingen.

Jeg mener i hvert fald med sandhed at kunne sige til dem, der har været lidt kritiske over for sammenkoblingen mellem lokal-tv og TV 2, at bestemmelserne, som foreslås ændret på TV 2-siden, umuligt kan være det, der gør det indviklet.

Jeg skal ikke afvise, at der i det kan være nogle principielle ting, men jeg vil gerne afvise, at det, der kan forsinke det, er, at det er indviklet.

Jeg vil i øvrigt om udgangspunktet for lovforslaget gerne gentage, at lokal-tv jo eksisterer. Der er ikke tale om, at vi i dag tager stilling til, om der skal være lokal-tv eller ej. Der er heller ikke tale om, at vi i dag tager stilling til, om lokal-tv alene skal finansieres af reklamer; det har ikke været hensigten. Det er hensigten at hjælpe lokal-tv til nu også at kunne medinddrage reklamefinansiering i arbejdet; derfor har vi lagt den foreslåede model på bordet.

Jeg vil gerne sige helt klart og tydeligt, at regeringen fastholder, at der er en sammenhæng mellem, hvad vi gør på lokal-tv-området, og hvad vi gør eller ikke gør på TV 2-området.

Vi har sagt nogle gange, og vi mener det stadig, at den reklamemængde, der rent faktisk er til rådighed for de elektroniske medier, er af begrænset omfang, og at vi må sørge for, at de ting, vi nu har sat i søen i Folketinget, også får mulighed for at bestå med de intentioner, vi har haft for dem.

I den forbindelse synes jeg, det kan være rigtigt at gøre opmærksom på, at vi opererer med tre led i vores radio- og tv-virksomhed, nemlig en landsdækkende, en regionsdækkende og en lokaldækkende, og det er vigtigt, at vi finder de rigtige balancemodeller mellem disse led.

Der er i denne sammenhæng ting, som lapper over hinanden, der er bestemte reklame-

[Kommunikationsministeren]

mængder til rådighed, og det er vigtigt at få dem til at lappe ind over hinanden i et rimeligt, fornuftigt og harmonisk omfang.

I den forbindelse vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning om selve liberaliseringen af TV 2-blokken. Jeg gør opmærksom på, at der ikke er tale om, at vi udvider reklametiden. Vi omfordeler reklametiden, og det vil sige, at vi på den landsdækkende TV 2-sender fortsat har 10 minutter.

Derfor har jeg også det indirekte svar til hr. Behnke, at når vi på den landsdækkende sender taler om 10 minutter alt i alt, synes vi i og for sig, det er et fornuftigt og sundt skøn at sige, at uanset om vi taler om en større eller mindre lokal-tv-sender, kan der være tale om maksimalt det halve, nemlig 5 minutter pr. dag.

Hr. Behnke gjorde sig også til talsmand for det synspunkt, at der i salen var et flertal imod TV 2. Den sag mener jeg imidlertid ikke er til drøftelse. Det, der er til drøftelse, er et forslag om at foretage en række ændringer af TV 2, og jeg vil gerne understrege, som fru Marianne Jelled også gjorde, at vi ønsker en hurtig udvalgsbehandling, og at vi ønsker en sammenkobling af TV 2 og lokal-tv-området.

Jeg vil ikke gå ind i yderligere drøftelser om det brudte forlig, og hvad Fremskridtspartiet føler sig forpligtet til, men jeg ser meget gerne, at vi sammen nu kan føre hele projektet igennem.

Jeg skal til hr. Bollmann sige, at jeg tror, diskussionen om folketingsmedlemmers stemmeret eller ikkestemmeret er kørt til ende.

Jeg skal til fru Ingerlise Koefoed svare: Ja, jeg opfatter det også på den måde, at salg til politiske partier, som fru Ingerlise Koefoed rejste spørgsmålet om, ikke kan forekomme, men naturligvis kan der forekomme politiske udsendelser – det skulle bare mangle.

Helge Mortensen (S):

I mit første indlæg nævnte jeg i forbindelse med Danmarks Radio, at jeg finder, der er lagt op til, at der her skal laves en ny ordning, hvor det bliver dyrere for Danmarks Radio at transmittere sine signaler.

Den udvikling har lokale radio- og tv-stationer allerede opdaget. Både hr. Helge Sander og jeg er blevet bekendt med eksempler på stigninger fra Post- og Telegrafvæsenet og telefonselskaberne. Netop hr. Helge Sander har jo mange

gange udtrykt ønske om en parallelisering i udviklingen mellem dagbladene og de elektroniske medier, og i den forbindelse vil jeg ikke undlade at pege på, at dagbladene jo får indirekte støtte igennem portonedsættelse og momsfrigtagelse samt til investeringer.

Vi ved, at det er en stor post på mange radio-stationers og tv-stationers budget. Vi ved også, at det er de svageste, der bliver ramt først, og derfor vil vi i Socialdemokratiet meget gerne under dette udvalgsarbejde have undersøgt mulighederne for at gennemføre en tilsvarende imødekommethed over for nærmedierne, også ud fra den betragtning, at der er programmeret prisstigninger i Post- og Telegrafvæsenet på 60 pct. i de næste fire år på dette område. Det vil simpelt hen rive tæppet væk under lokalradio- og tv-stationer, hvis vi ikke er i stand til at gøre noget.

Dernæst vil jeg gerne omtale diskussionen om de begrænsninger, der er for lokal-tv's annonceringer.

Jeg tror, 5 minutter er en rimelig tid, for jeg tror, det kan være et spørgsmål, om man overhovedet kan sælge den tid, der er til rådighed.

Det, jeg mener kan være en uheldig begrænsning, er de fem pct. af sendetiden, når den skal være lokal. Vi kommer her ind i en diskussion om, hvorvidt der bare skal sendes noget, der er lokalt, for at oparbejde en ret til at sælge reklamer inden for de fem minutter, man har. Jeg tror, det ville være mere positivt at se på det kvalitative i programmerne end på det kvantitative. Derfor mener jeg, at 5 pct.s-grænsen er problemet i forbindelse med de regler, som har været fremme.

Behnke (FP):

Det er ministerens indlæg, der afføder et par bemærkninger.

Ministeren siger, at det er regeringens håb og ønske, at lovgivningen nu bliver fremmet mest muligt, og at det er op til Folketingets partier og folketingsudvalget at sikre en hurtig behandling af dette lovforslag. Det er jo også en fin måde at sige på, at nu har regeringen fralagt sig ansvaret. Men regeringen har indtil dette øjeblik haft ansvaret for, at vi kunne få reklamer i lokal-tv, og det, vi har været mest kritiske over for, er faktisk, at regeringen ikke har varetaget det ansvar.

[Behnke]

Nu kan ministeren og regeringen gå ud og sige, hvis dette her kræver en seriøs og grundig behandling i Folketinget, at det er Folketingets partier, der har skylden for, at der ikke er reklamer i lokal-tv. Og det er en lidt uretfærdig og urimelig måde at sætte tingene på spidsen på.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt der kun skal være de fem minutters reklamesendetid eller ej, siger ministeren, at der kun er en bestemt mængde reklamer til rådighed. Det lød jo besnærende, hvis det var tilfældet. Men lige så vel som påstanden om, at der i et samfund kun er en given mængde arbejde, som vi derfor alle må dele, er forkert, er det også forkert at påstå, at mængden af reklamer er noget statisk.

Hvis ministeren erindrer udbudet af reklamer for 10 år siden og for 20 år siden, vil ministeren give mig ret i, at antallet af reklamer i dag er væsentlig større, end det var dengang. Og sådan vil der også være væsentlig flere i morgen, i overmorgen og så fremdeles. Derfor er det en forkert betragtning.

Når der er 10 minutters reklamesendetid på det landsdækkende, skulle der kun være halvdelen på det lokale. Men halvdelen på de fem minutter er jo af en helt anden karakter, for der er væsentlig færre til at se den, og det vil sige, at de, der reklamerer, ikke ønsker at betale så meget for det, hvilket igen vil sige, at der kommer færre penge ind, så det bliver umuligt at finansiere stationerne.

Har man i ministeriet foretaget nogen beregninger af, om det kan lade sig gøre at finansiere en station?

Endvidere vil jeg gerne stille spørgsmål vedrørende udsendelser af lokalt producerede programmer. Når en idrætsforening lejer sig ind og sender et bankospil, anses det så som en lokal produktion, hvis det er den lokale idrætsforening?

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvorfor ministeren slet ikke vil gå ind i debatten om kommercielle sponsoraftaler, salg af eller arrangementer med bankospil osv., hvor stationen selv kunne forestå det, så det ikke kun er idrætsforeninger osv., der må stå for det. For det kunne jo være en absolut brugbar alternativ indtægtskilde for de lokale tv-stationer.

Endelig vil jeg bede ministeren fortælle – flere ordførere har rejst spørgsmålet, men ministeren har åbenbart ikke ønsket at kommentere det – hvorfor der skal en snabel ned i Danmarks

Radios kasse, og hvad man egentlig i regeringen lægger i begrebet finansiering af det samlede ministerområde. Hvad er det begreb, og hvad dækker det?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1988.

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Fremsat 15/2 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Behnke (FP):

Det forslag til tillægsbevilling, regeringen har fremsat, bærer præg af, at man også i 1988 har haft manglende styr på de offentlige udgifter.

Det, der er sprunget mig mest i øjnene, er det forhold, at bruttokasseunderskuddet er blevet 18,5 mia. kr. større, end man havde ventet.

Ministeren har ganske vist i den skriftlige fremsættelse givet en række undskyldninger og forskellige beskrivelser af, hvorfor det er kommet så langt, og hvorfor man ikke har kunnet overholde de rammer, der var fastlagt i selve finansloven.

Det spørgsmål, jeg gerne vil have svar på nu, da finansministeren er til stede, er: Når man altså nu kan konstatere, at dette tillægsbevillingslovforslag for 1988 er skredet med 18,5 mia. kr., hvilket man på tidspunktet for vedtagelsen af finansloven ikke havde forventninger om, giver det så regeringen anledning til at æn-